WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

9 DECEMBER 1950 — Nr 9
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

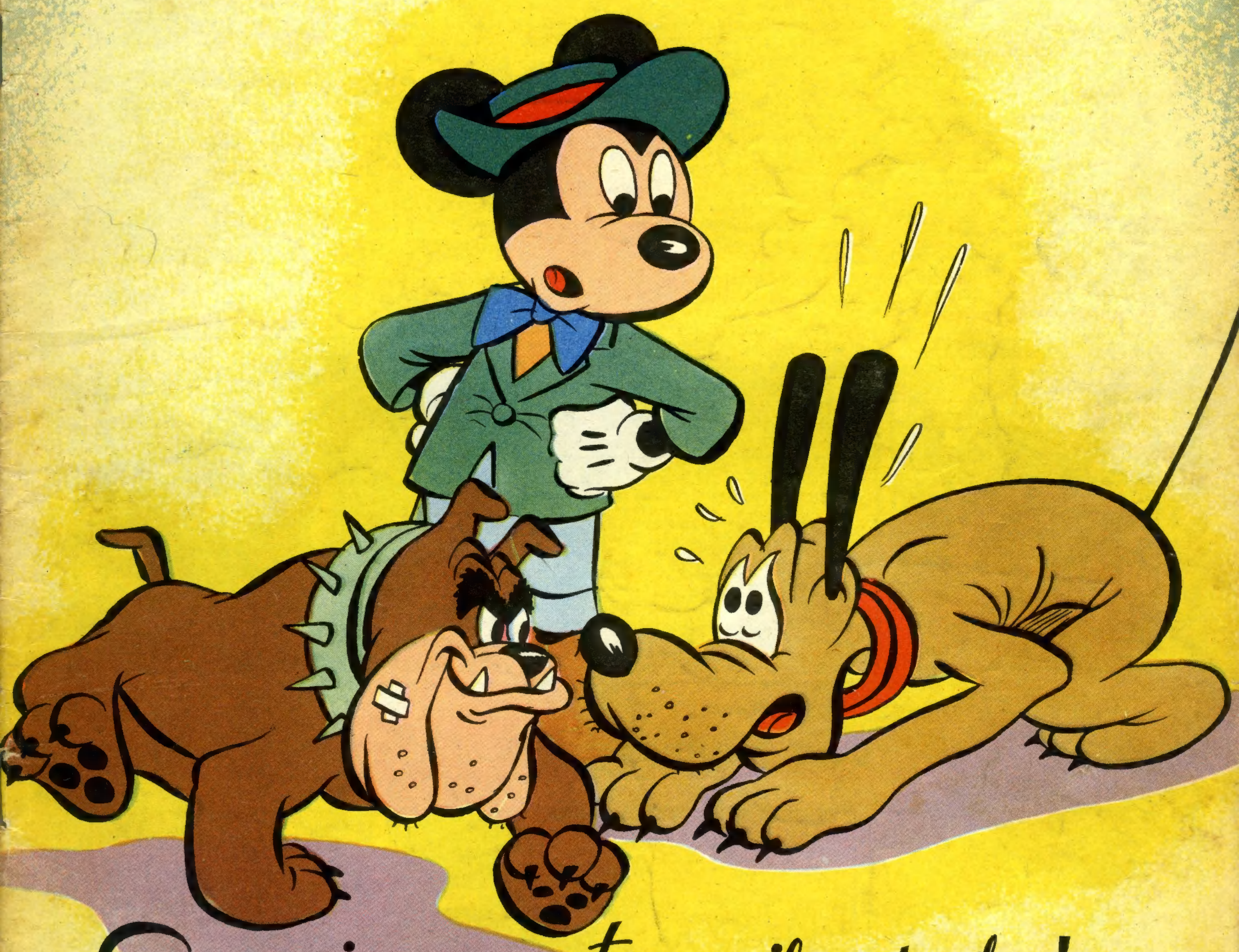

Overwinnaar tegen wil en dank !...

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Ik bedank Jean-Pierre AMEYE (Roeselare) voor zijn fraai briefje en verklap hem dat het boek « Naar het middelpunt der aarde » geschreven werd door Edgar-Rice-Burroughs. Taai hoor ! — Ook Frans ROMEYNS (Overboelare) moet ik bedanken om zijn begeesterende appreciatie van ons blad. Ik verwacht verder nieuws. — Ik moet nu Leentje BLASSCHAERT (Gent) toch eens heel zachtjes op de vingertjes tikken, want al vond ik haar briefje héél leuk, toch kon het nog beter verzorgd, hé, Leentje ? — Daarentegen ontving ik een zeer net en ook zeer interessant briefje van Jean-Marie OST (Berchem). Ik houd rekening met je opwerpingen, Jean-Marie. — Mijn jeugdige vriendin Godelieve WALLAERT (Gent) bedank ik voor haar schoon kaartje en zend groetjes terug. — Nu moet ik nog zeggen, dat ik het kort, maar sappig briefje van Irene BARTHOLOMEUS (Gent) recht naar mijn smaak heb gevonden. Dank ! — Zo kom ik aan het briefje van Melanie en Florent MARIEN (Lier) en groet deze twee vlaaikens-kindjes allervriendelijkst. — Aan het kaartje van Louis MOENS (Hoboken) heb ik ook zo'n pret beleefd. Het beste hoor, Louis ! — Nu ligt hier voor mij het briefje van Martin WIGGERS (Antwerpen) en ik kan hem verzekeren dat hij aan « Kaduin » nog veel plezier zal beleven. — Het schriftje van Yolande LAMBRECHT (Oostende) verklapt mij hoe tevreden zij is om de Mickey-lectuur. Taai !

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Mickey roept op...

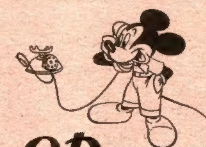

Hallo ! Hallo ! beste maats, er werd mij deze week iets reuze verteld. Geen verdichtsel, hoor. Echt gebeurd ! Opgetekend in de geschiedenis van Zweden, misschien wel meer om het grappige van de zaak, dan om haar historische waarde. Luistert !

Een Zweeds kapitein — eigenlijk een Zwitser van geboorte — verzocht koning Gustaaf-Adolf eens om betaling van zijn achterstallige soldij, groot 600 daalders. De koning was hierover zeer misnoegd en antwoordde :

« Zeshonderd daalders ?... Zeshonderd duivels zal ik u op de hals zenden, dan is u betaald ! »

De Zweedse kapitein stoorde zich hieraan niet. Hij keerde naar de stad terug en zocht het voornaamste hotel op, waar hij gedurende een paar weken als een prins leefde. Daar hij echter niet betaalde, vond de waard het geraadzaam hem een rekening voor te leggen, ten bedrage van 300 daalders. De kapitein snauwde de hotelhouder toe :

— Wat ? Driehonderd daalders ? Driehonderd duivels zal ik u op de hals zenden, dan is u betaald !

En hij trok zijn degen...

De waard beklaagde zich over die houding, en de zaak kwam voor de koning. Of de kapitein een standje kreeg ! Maar de militair trok er zich niets van aan. Hij antwoordde :

— Sire, ik ontken de feiten niet, maar ik begrijp niet wat verkeerd was in mijn handelwijze. Ik heb de waard betaald met de munt waarmede Uwe Majesteit zijn kapiteins betaalt. Is het mijn schuld als hij niet tevreden is met de munt van de koning ?

Gustaaf-Adolf lachte en liet de achterstallige soldij van de kapitein stante pede betalen. En als jullie me nu vragen of daar een zedenles uit te trekken valt, dan antwoord ik : ja ! En wel deze : Geeft zelf het goede voorbeeld en alles zal rond draaien op 's werelds molen !

Roer recht, maats, en steeds beter stuurman worden !... Taai, hoor ! De groetjes van Donald, Pluto, Dingo, enz !...

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

		3 m.	6 m.	1 jaar
België	fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo	fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland	fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

DE MICKEY-CLUB

HALLO !

Eerst en vooral wil ik nog even herhalen hoe men **kosteloos** lid wordt van de **Mickey-Club.** Op blz. 19 van de boekjes staat onderaan een bon. Elke week knipt men deze bon af (hoekje) en wanneer men er 5 bezit, zendt men die aan **Mickey-Magazine, 47, Hopstraat, te Brussel.**

De reeks bonnetjes genummerd 1, 2, 3, 4, 5 geeft recht op :
1. **Lidkaart** getekend door Mickey;
2. **Prachtalbum** met plaatjes om te kleuren;
3. Deelname aan de doorlopende **tombola.**

Een reeks van 5 bonnetjes **die niet in volgorde 1, 2, 3, 4, 5 dragen** (b.v. 2, 4, 5, 6, 8) geeft slechts recht op :
1. **Lidkaart;**
2. Deelname aan de **tombola.**

Wanneer aan zo'n reeks van 5 bonnetjes echter de **geschenkbon** (voorkomend op de strooibriefjes) gevoegd wordt, **bekomt men eveneens een prachtalbum met plaatjes om te kleuren.**

De **lidkaarten** en **kentekens** zullen eerlang klaar zijn. Ook de geschenk-albums. Ik zal alle ingeschreven clubleden een inlichtingsbulletijn toezenden dat zij mij netjes en behoorlijk ingevuld moeten terugbezorgen !

Vele club-aspiranten hebben mij gevraagd om hen tevens een aanplakbiljet MICKEY te bezorgen om voor hun venster te plaatsen. Dit biljet zal denkelijk geleverd worden en zal het lidmaatschap vermelden.

Geduld ! Alles komt eerlang in orde, vrienden ! MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Een verzorgd werkje!

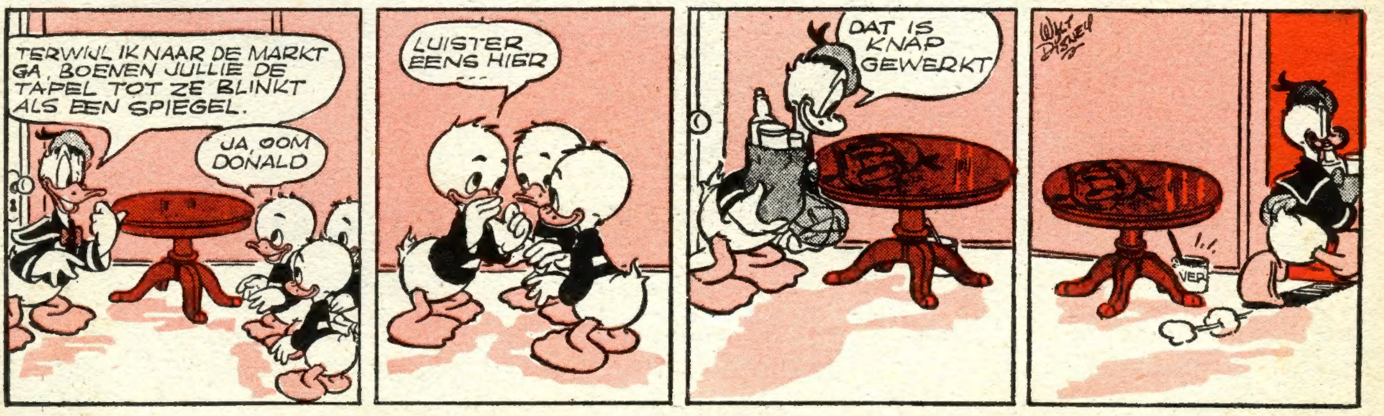

De Geheimen van de Eiffeltaren

Mickey wordt, na een beroerd avontuur, door twee schurken naar het Grévin-Museum gebracht.

VERWACHT VOOR NUMMER 10 : PLUTO, SNUFFELTJE-FIJN !

De Film EN DE FILMER

Een ware geschiedenis

door John BOULTING, *regisseur van* « ULTIMATUM », *waarvan de helft der tonelen als buitenopnamen werden verfilmd.*

WIJ moeten uit de studio weg ! schreeuwde de producer die de film bekostigde. Wij moeten de kosten beperken en bijgevolg moeten wij de sudio verlaten.

Hij hield even op om ons de tijd te geven zijn woorden in onze geest te laten doordringen. Daarna vervolgde hij :

— Sedert jaren dringen de critici aan op hetgeen, naar het schijnt, het publiek wil : de werkelijkheid. Welnu, wij zullen hun die werkelijkheid geven ! Wij laten de muren van pleister en triplex hier achter en gaan echte bakstenen, echte straatstenen, echte Londense straten filmen. En wij laten het daarbij niet ! Wij trekken naar de buiten en maken opnamen in de dorpen en op het strand. Wij zullen geen figuranten meer gebruiken, maar de man van de straat laten optreden en de verkeersgeluiden registreren ! Gedaan met de schijnwerpers ! Wij bedienen ons van het zonnelicht ! En het voornaamste : wij behoeven aldus de huur van de studio niet meer te betalen. Let maar eens op : deze film zal haar budget niet overschrijden !

Opgetogen door de geestdrift die hij bij zichzelf had opgewekt, besloot de producer :

— Wij moeten uit de studio weg !

En omdat hij er zo sterk op aandrong, gingen wij inderdaad uit de studio weg. Met al het krachtvertoon van een militaire operatie, trokken de deskundigen op verkenning uit om de straathoeken, de herbergen en de lanen op te sporen, welke voor het scenario vereist waren.

Eindelijk brak ook de grijze, koude morgen aan waarop de kleine technische groep (vervoerd in zowat zeven en twintig auto's en vrachtauto's, beladen met electriseermachines, schijnwerpers, camera's, klankapparaten, houtblokken, travelling-spoorstaven, enz.) zich op weg begaf in de richting van Monthleystreet.

Monthleystreet is feitelijk een Londens steegje, zo rustig, dat het tot ingekeerdheid en dichterlijkheid stemt. De bewoners hebben er de uitstekende gewoonte zich uitsluitend met hun eigen zaken te bemoeien. De aankomst van zeven en twintig voertuigen, gevolgd door een karavaan van figuranten, die men zowat overal had opgescharreld, en door een sliert autobussen met verdieping, op het uur waarop de postbode en de melkboer meester zijn van de straat, ging echter niet ongemerkt voorbij.

Na een uur van voorbereiding vond men dat het stilaan tijd werd om aan 't werk te gaan. Met stentorstem brulde de potigste van mijn helpers :

— Stilte !...

Als een echo vroeg een jongetje :

— Waarom ?

Men bracht hem aan 't verstand dat M. de Regisseur was aangekomen, dat hij erg boos was en de ongehoorzame kleine jongetjes opat. Het jochie wendde zich tot mij :

— Bent u de regisseur ?

Ik knikte bevestigend en het lieve kereltje barstte in een spottende schaterlach los. Ik kapituleerde onvoorwaardelijk en betaalde hem en zijn honderd en vijf bondgenoten — want er waren honderd en vijf jongetjes in de straat — een ijsroom.

Het kan wellicht vreemd schijnen, maar de zon gaf blijk van minder standvastigheid dan de toeschouwers. Honderden kijkgrage lanterfanters bleven op twee meter afstand van ons als vastgeworteld staan, maar de zon spelemeide, dook weg, speelde verstoppertje met de wolken. Een ogenblik lang meenden wij nochtans dat ze lang genoeg zou blijven schijnen om ons de tijd te gunnen een moeilijk toneel te draaien. Gauw ! Gauw ! Stilte, men draait ! Klepperen ! In orde voor de klank ! Vooruit ! Alles liep als gesmeerd. De figuranten brachten het er af als eersterangspelers, de hoofdacteur stotterde niet, alles was bijna in kannen en kruiken, toen...

— Hola, mijnheer ! Mijnheer ! Lust u ook een kopje thee ? riep van uit een venster een oude dame met een hoed op uit Salomon's tijd.

Het toneel werd opnieuw opgenomen. Maar dan was er weer een lummel die weigerde de plaats voor ons te ruimen en daarbij al de door de grondwet gewaarborgde vrijheden inriep en een redevoering begon over de ware betekenis van het woord « democratie ».

Ten slotte kon de ploeg met een « Oef ! dat zaakje is alweer opgeknapt ! » haar matten oprollen en op zoek gaan naar andere, niet minder bekoorlijke plekjes. Maar waarom, ja waarom had de gasmaatschappij nu juist die dag uitgekozen om de straat op te breken en ze in een steeg zonder uitgang te veranderen ? Heeft u ooit eens gedacht aan een vlugge manier om een karavaan van zeven en twintig auto's en vrachtwagens, drie autobussen en vijf autocars rechtsomkeer te laten maken in een vijf meter brede straat ?

De volgende buitenopname werd gedraaid rondom een oude buitenvilla... Jammer dat de rozen er juist de vorige dag waren afgesneden ! Nu moest men terug naar de studio om er kunstbloemen te gaan halen. De zon was ditmaal echter wel van de partij. Maar het scenario eiste hier volstrekt een appelboom die geheel door de zonnestralen beschenen werd. Door een noodlottige speling van het toeval stonden de appelbomen nu precies allemaal in de schaduw. Daarover niet getreurd ! Iemand sprong in een auto, reed twintig kilometer heen en twintig kilometer terug, en bezorgde ons een pracht van een studioboom, die wij terstond in het volle zonnelicht planten.

De tijd verstreek... zoals de verklarende teksten bij de stomme film aankondigden. En de producer had ons eens te meer bijeengeroepen.

— Wij moeten naar de studio terug ! Wij moeten de kosten beperken en bijgevolg weer de studio betrekken !

Hij hield weer even op om ons de tijd te geven zijn woorden in onze geest te laten doordringen... Daarna vervolgde hij :

— Wij willen niets meer te doen hebben met die verwenste zon, die nooit op haar post is als wij ze nodig hebben. Voortaan zullen wij niet telkens toelating aan de burgemeester moeten vragen om een straathoek te filmen. Wij zullen het systeem van na-synchronisering niet meer moeten toepassen. En vooral zullen wij aan de leden van onze kleine ploeg geen gratis-maaltijden meer moeten verstrekken !

En de producer besloot krijgshaftig en volkomen logisch :

— Wij moeten beslist de kosten beperken !

K. R.

Overwinnaar tegen wil en dank

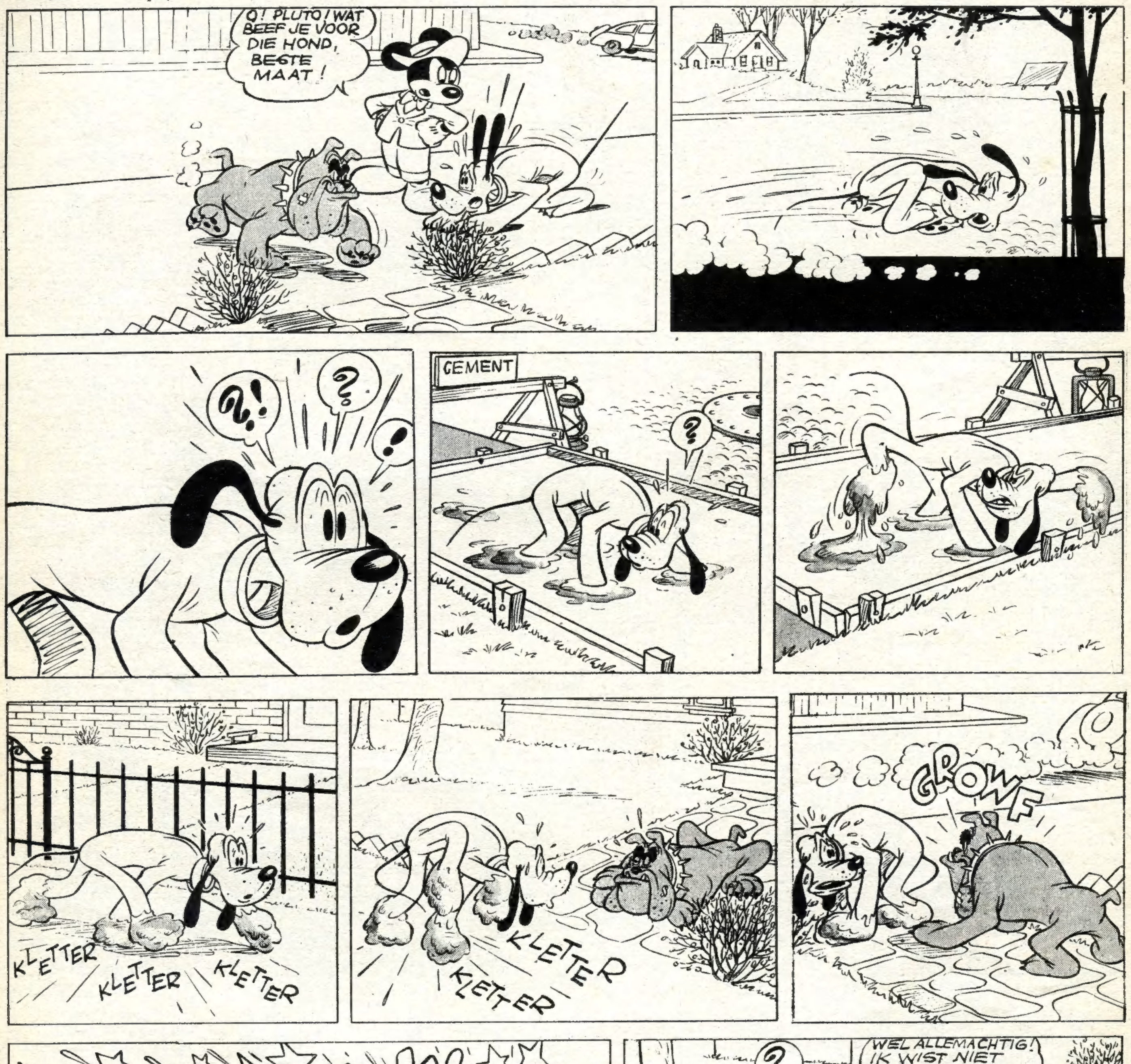

DINGO en AAGJE

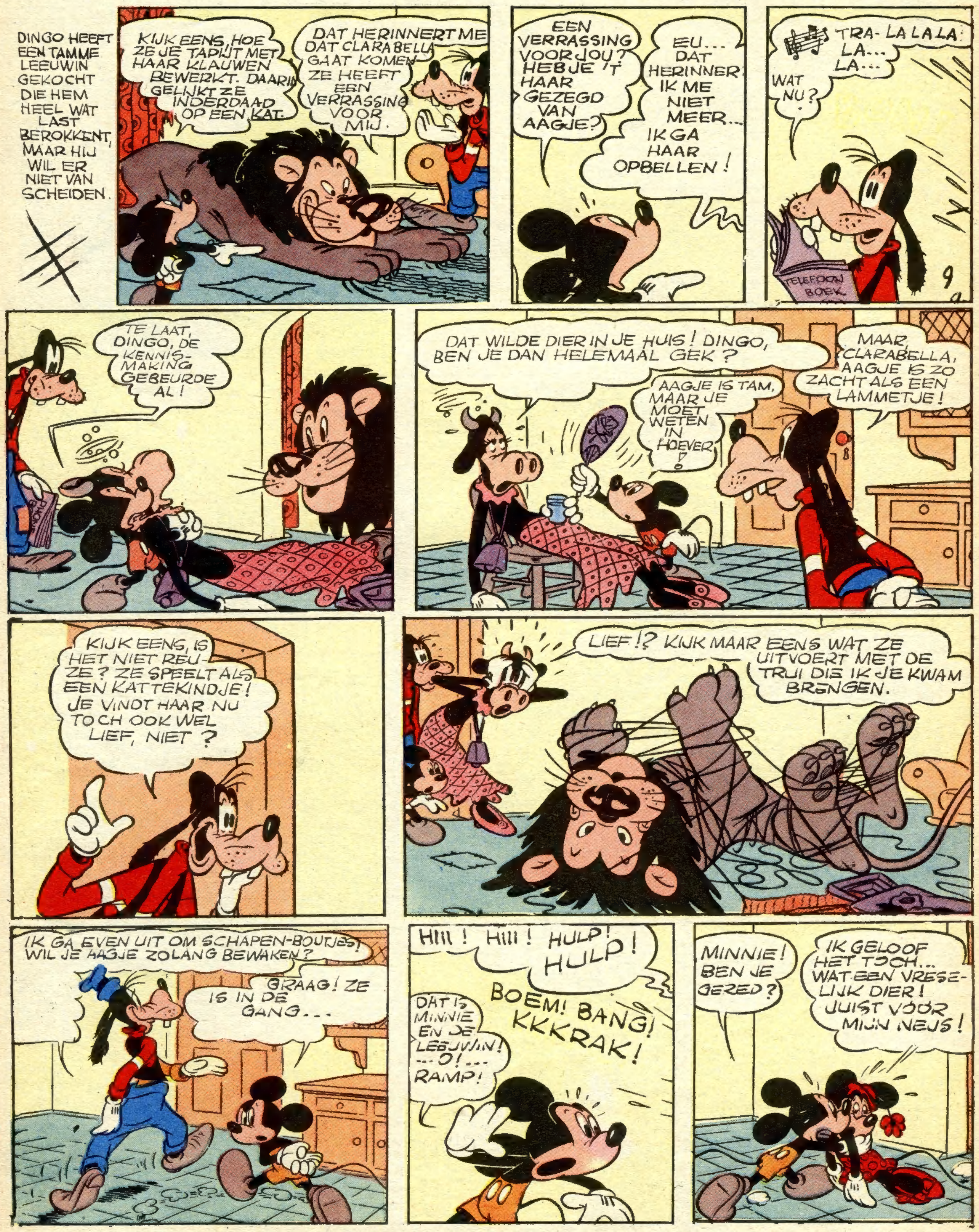

VOLGENDE WEEK KOMT: MINNIE GELOOFT ER GEEN SNARS VAN.

Johan Konijn
BROEDER VOS HEEFT BROEDER KONIJN BELOOFD HEM DE VRIJHEID TERUG TE SCHENKEN IN RUIL VOOR ZIJN GEHEIM OM RIJK TE WORDEN. MAAR REINAART AARZELT NU.
HET IS WAARHEID, BROEDER VOS... ALS DE ACHTERWIELEN TEGEN DE VOORWIELEN WRIJVEN, SPUITERT HET GOUD OP!
9
JE SCHIJNT OPRECHT, BROEDER KONIJN, MAAR HOE WEET IK DAT JE WAARHEID SPREEKT?
HOE WEET JE DAT DE SUIKER GESUIKERD IS, VOOR DAT JE ER VAN PROEFT?
KIJK! DAAR RIJDT WAARACHTIG EEN KAR VOORBIJ!
EEN GELEGENHEID OM RIJK TE WORDEN, BROEDER VOS!
MAAK ME VRIJ EN LATEN WE ER GAUW NAARTOE LOPEN.
JE VRIJ MAKEN? NEE, ZO DOM BEN IK NIET.
ALS ER GELD TE GRIJPEN IS, ZAL IK HET WEL ZELF DOEN.
JE BLIJFT HIER EN ALS HET OOIT VERKEERD LOOPT, WORDT JE BOVEN HET VUUR GEROOSTERD.
MAAR... JE HEBT MIJ NODIG OM HET GOUD TE DRAGEN
IK HOEF NIEMAND OM MIJN FORTUIN TE DRAGEN!
HEEL SPOEDIG ZULLEN DE GROTE WIELEN TEGEN DE KLEINE WRIJVEN EN DAN...
'T VERVOLGT
IK BEN ER KWAAD AAN TOE!
ARME BROEDER KONIJN... HIJ BLIJFT GEVANGEN EN HIJ WEET HEEL GOED WAT BROEDER VOS MET HEM ZAL AANVANGEN ALS HIJ MET LEDIGE HANDEN TERUGKEERT.

Wilde Dieren IN DE ARENA

EEN DIERENTEMMER staat onze medewerker EDW. MILLEN te woord

HEEL toevallig ontmoette ik deze week de beroemde dierentemmer Carl. Op de vraag of dit beroep wel in feite zo gevaarlijk is als het er de schijn van heeft, antwoordde hij mij :

— Er is steeds gevaar voor wie met wilde dieren omgaat ! Natuurlijk treft men best alle voorzorgsmaatregelen, want een dieren-

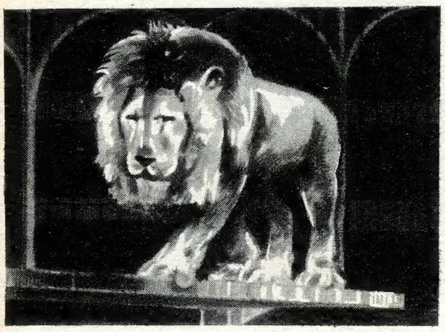

temmer mag nooit of nimmer zijn knapen vertrouwen !

— Hoe komt het, M. Carl, dat sommige africhters er in slagen een wild dier te verplichten een homp vlees te nemen die zijzelf tussen de tanden houden ?

— Wilde dieren hebben afkeer voor om het even welke scherpe odeur. Dierentemmers die onder de schijnwerpers werken zijn doorgaans geschminkt en geparfumeerd. Daarbij komt nog dat een temmer een scheut cognac of een ander sterk drankje neemt vooraleer hij zich in de kooi waagt. Vooral de reuk van de alcohol ontstemt het wilde dier en het hapt de versnapering dan met een zekere weerzin weg !

— Wil u me ook iets vertellen over het tabourettennummer met tijgers en leeuwen ? Hoe komt u ertoe die wilde dieren op die bankjes te krijgen ?

— Een wild dier wordt van meet af zó afgericht, dat het precies weet waar het heen moet van zodra het de kooi en de tunnel verlaat.

» Jonge wilde dieren leid ik meestal met een lus naar de hen toegewezen plaats, die zij dan op mijn aandringen bezetten. Met oude dieren — bv. met een tijger die rechtstreeks uit de rimboe komt — moet men meer geduld hebben. Er is dan een tijd van vooroefening. Dan gaat het eveneens met de lus, tot bij de tabouretten. Daar worden zij door een soort kraan omhooggehaald en op de tabouretten gedeponeerd. Veelvuldige herhaling en dan... op eigen houtje op de bankjes wippen en er gehurkt blijven zitten !

— En hoe gaat men te werk om een dier evenwichtsnummers te doen uitvoeren ?

— Op een bol, bedoelt u ?... De sfeer wordt vooreerst op richels of spoorstaven bevestigd. Het dier — leeuw of tijger — klautert er op, verzekerd als het is van de onbeweeglijkheid van de sfeer, net als dit bij tabourettennummers gebeurt. Nu wordt de bol stilaan verschoven en de leeuw of de tijger leert de evenwichtsoefening zonder dat hij het zelf begrijpt. Na verloop van maanden bereikt men met het dier al wat men wil : men kan het dan gerust op een hoogte van 3 à 4 meter laten werken.

— En... zijn er soms ernstige ongevallen, Mijnheer Carl ?

— Ernstige ?... Wel, kwetsuren oplopen ligt in de lijn van elk dierentemmer. Persoonlijk heb ik eens een zware kwetsuur opgelopen toen ik een groep van vier leeuwen de pyramide wou doen opklimmen. Drie van de vier voerden het bevel netjes uit. De vierde leeuw weigerde. Ik wakkerde hem even aan, maar... eer ik mijn « djakke » kon terugtrekken, had ik al een klauw gekregen !... Geheel mijn voorarm was opengereten !... Kijk ! Hier is nog het litteken. Gelukkig konden mijn helpers de situatie redden, anders... nu, ja, anders zou ik u hier niet te woord staan, beste heer Millen ! Maar nu moet ik weg !...

— Danke, in naam van alle Mickey-lezers, Mijnheer Carl !

Edward MILLEN.

De 7 van de week

MICKEY wenst alle kereltjes en kerlinnetjes wier naamfeest deze week gevierd wordt een vrolijke dag met bloempjes en geschenkjes.

9 DECEMBER : **H. PETRUS (Fourier)**

10 DECEMBER : **H. MELCHIADES**

11 DECEMBER : **H. DAMASUS**

12 DECEMBER : **H. AUBERTUS**

13 DECEMBER : **H. LUCIA**

14 DECEMBER : **H. NICASIUS**

15 DECEMBER : **H. VALERIANUS**

De H. Lucia, maagd en martelares, werd te Syracuse geboren in 281. Zij werd op bevel van de gouverneur van Syracuse, Paschasius, onthoofd in 304. De reliquieën van deze heilige werden van Syracuse naar Constantinopel en later naar Venetië overgebracht, in de kerk die haar naam draagt.

KAMANDA

Een Afrikaanse Jongen

Kamanda is een elfjarig negerjongetje uit de Belgische Evenaarskolonie met een helder verstand, een vlugge geest en, vooral, een goed hart.

Op een mooie dag komt de overbekende ontdekkingsreiziger Attilio Gatti met zijn modern uitgeruste autokaravaan in een negerdorp aan. En **Kamanda** weet het klaar te spelen, dat hij als « boy » wordt aangenomen voor de tiende expeditie van Kommandant Gatti.

Het boek van Attilio Gatti brengt ons dan het relaas van **Kamanda's** ervaringen : zijn kennismaking met de verbluffende uitvindingen van zijn blanke meesters; zijn ontmoetingen met Simba, de leeuw, en andere wilde dieren; zijn verblijf onder de Wattussi-reuzen en de Mambuti-dwergen, enz.

Kamanda is ook zo'n heldhaftig zwartje !... Redt hij niet het leven van Mevr. Gatti, ten koste van bijna bovenmenselijke inspanningen ? Als beloning voor die redding benoemt Mevr. Gatti hem tot haar eigen chauffeur : zo gaat dan **Kamanda's** vurigste hartewens in vervulling !

Niets is verzonnen in « KAMANDA ». Het is een ware, leerzame en boeiende geschiedenis, prettig en vlot geschreven. De vertaling uit het Amerikaans is van onze medewerker Karel RUYSSINCK, die « De Berenkaap » verzorgt.

Het boek bevat 120 blz. keurige tekst en 31 prachtige foto's van **Kamanda** en zijn belevenissen. Voor jongens en meisjes van 12 tot 16 jaar. Te verkrijgen bij de uitgeverij « **DE SIKKEL », Lamorinièrestraat, 16, Antwerpen,** of in elke goede boekhandel. (Ingenaaid : 60 fr.; gebonden : 85 fr.).

Oog om oog!

Ontdekker van hindernissen

De 7 Dwergen en de Zeeschuimer

DE ZEVEN DWERGEN ZIJN OP ZOEK NAAR EEN SCHAT, AAN BOORD VAN DE "KAPERDEK". EEN VLIEGENDE VIS ONTDEKT DE TOVERHEKS OP HET SCHIP EN VERWITTIGT ZEEGOD NEPTUNES, DIE EEN HELLESTORM ONTKETENT.

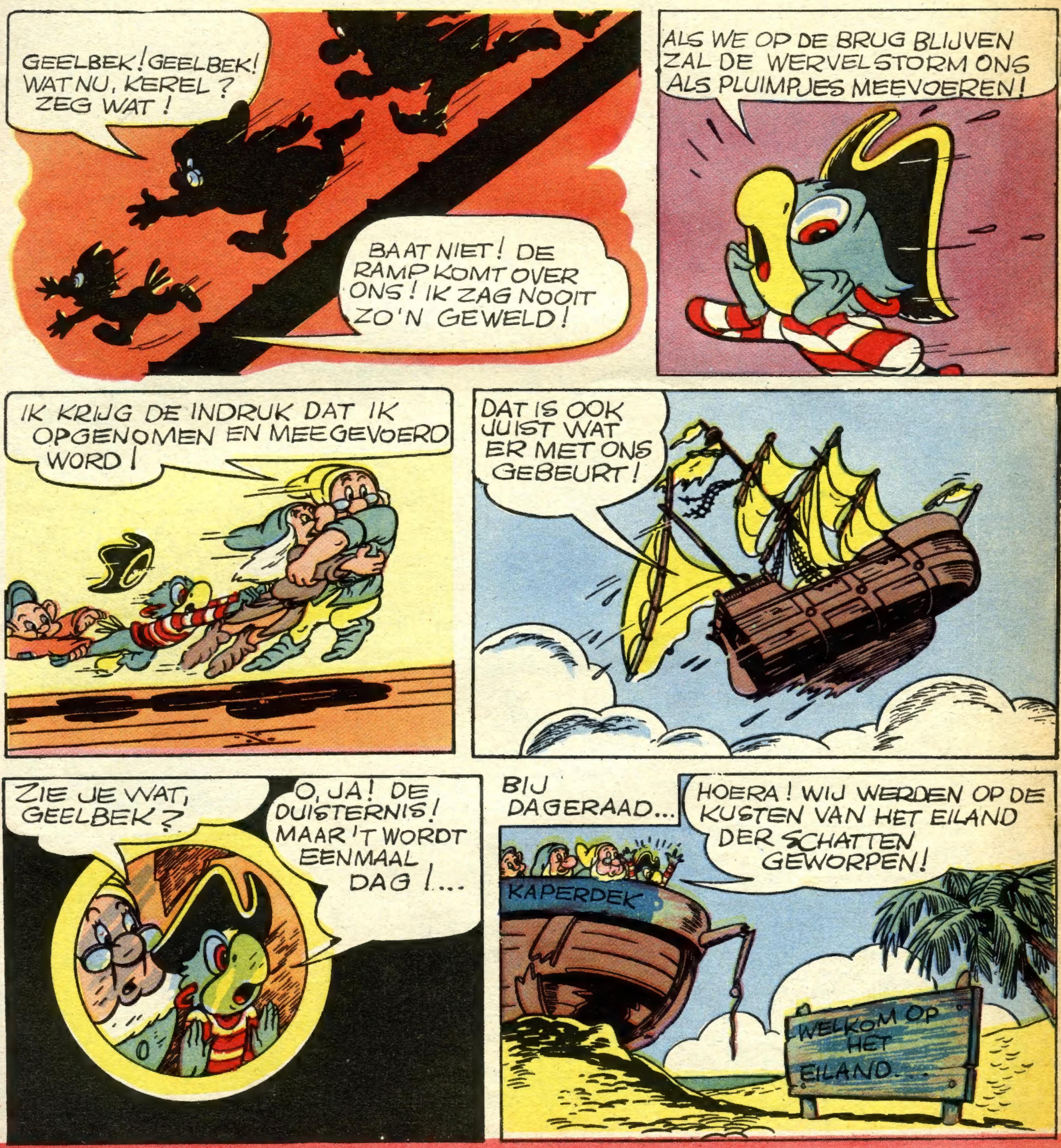

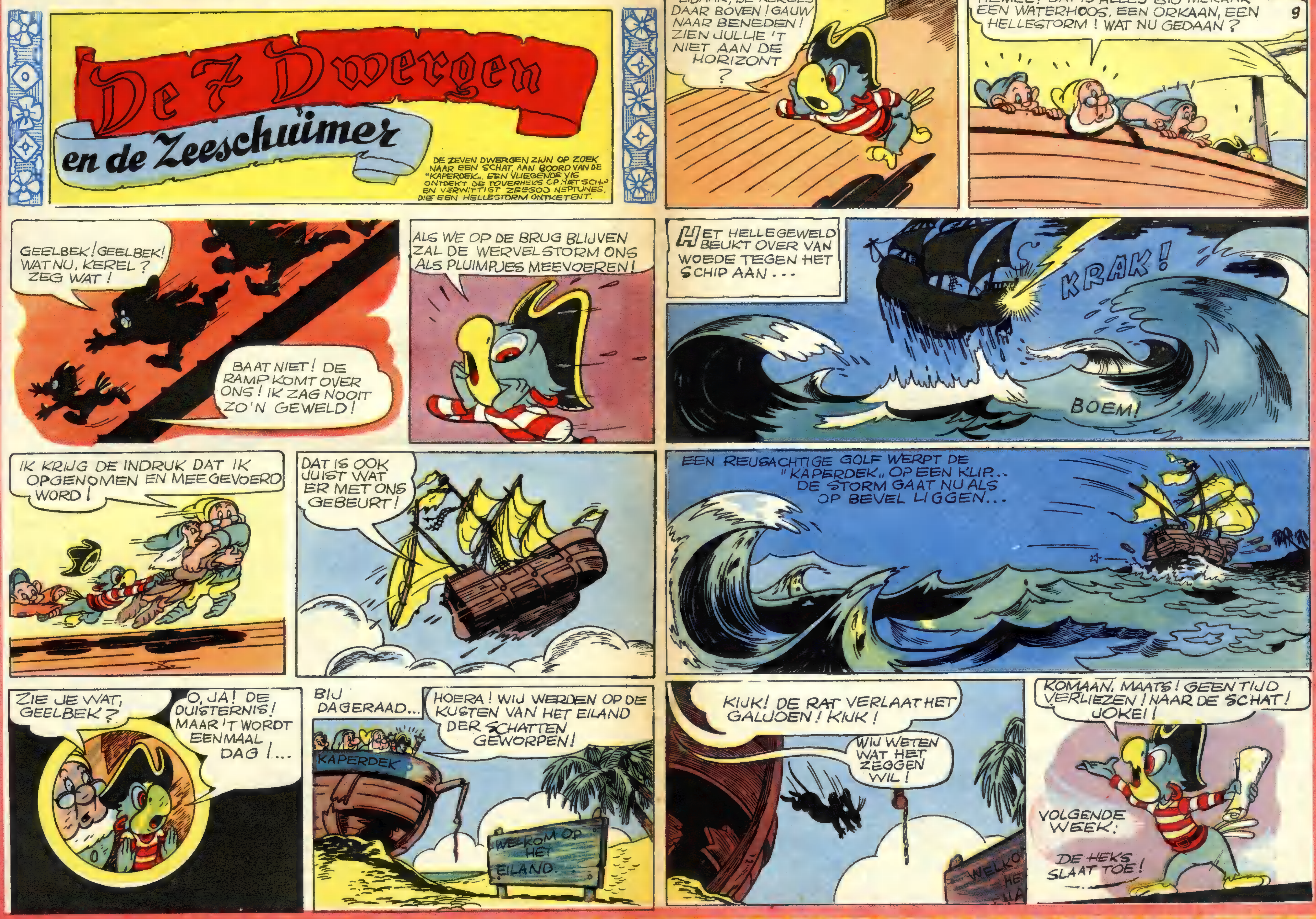

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE ZEVEN DWERGEN ZIJN OP ZOEK NAAR EEN SCHAT, AAN BOORD VAN DE "KAPERDEK". EEN VLIEGENDE VIS ONTDEKT DE TOVERHEKS OP HET SCHIP EN VERWITTIGT ZEEGOD NEPTUNES, DIE EEN HELLESTORM ONTKETENT.
EIDAAR, DE KERELS DAAR BOVEN! GAUW NAAR BENEDEN! ZIEN JULLIE 'T NIET AAN DE HORIZONT?
HEMEL! DAT IS ALLES BIJ MEKAAR EEN WATERHOOS, EEN ORKAAN, EEN HELLESTORM! WAT NU GEDAAN?
9
GEELBEK! GEELBEK! WAT NU, KEREL? ZEG WAT!
BAAT NIET! DE RAMP KOMT OVER ONS! IK ZAG NOOIT ZO'N GEWELD!
ALS WE OP DE BRUG BLIJVEN ZAL DE WERVELSTORM ONS ALS PLUIMPJES MEEVOEREN!
HET HELLEGEWELD BEUKT OVER VAN WOEDE TEGEN HET SCHIP AAN...
KRAK!
BOEM!
IK KRIJG DE INDRUK DAT IK OPGENOMEN EN MEEGEVOERD WORD!
DAT IS OOK JUIST WAT ER MET ONS GEBEURT!
EEN REUSACHTIGE GOLF WERPT DE "KAPERDEK" OP EEN KLIP... DE STORM GAAT NU ALS OP BEVEL LIGGEN...
ZIE JE WAT, GEELBEK?
O, JA! DE DUISTERNIS! MAAR 'T WORDT EENMAAL DAG!...
BIJ DAGERAAD...
HOERA! WIJ WERDEN OP DE KUSTEN VAN HET EILAND DER SCHATTEN GEWORPEN!
KAPERDEK
WELKOM OP HET EILAND
KIJK! DE RAT VERLAAT HET GALJOEN! KIJK!
WIJ WETEN WAT HET ZEGGEN WIL!
KOMAAN, MAATS! GEEN TIJD VERLIEZEN! NAAR DE SCHAT! JOKEI!
VOLGENDE WEEK:
DE HEKS SLAAT TOE!

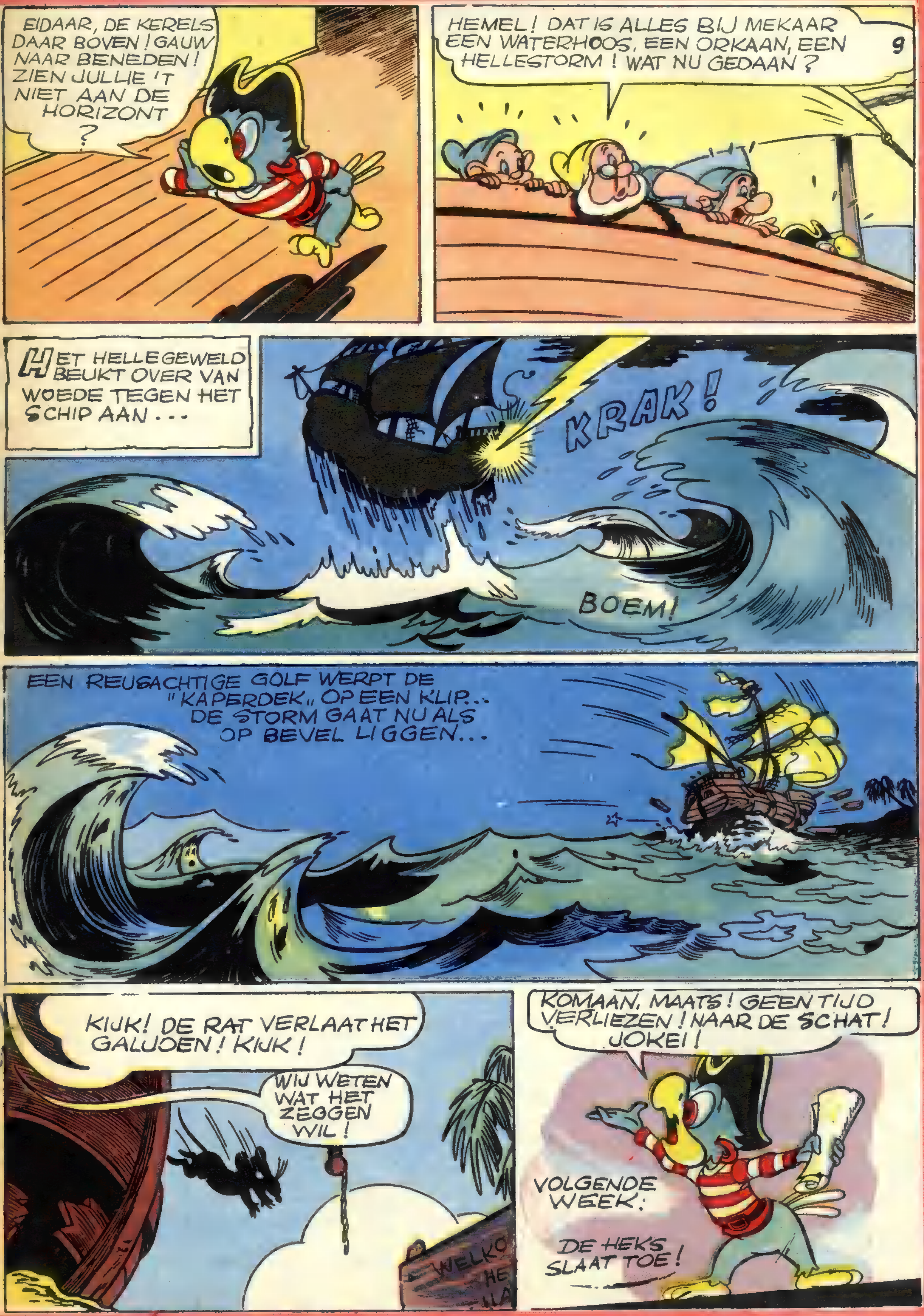
EIDAAR, DE KERELS DAAR BOVEN! GAUW NAAR BENEDEN! ZIEN JULLIE 'T NIET AAN DE HORIZONT ?
HEMEL! DAT IS ALLES BIJ MEKAAR EEN WATERHOOS, EEN ORKAAN, EEN HELLESTORM! WAT NU GEDAAN?
9
HET HELLEGEWELD BEUKT OVER VAN WOEDE TEGEN HET SCHIP AAN...
KRAK!
BOEM!
EEN REUSACHTIGE GOLF WERPT DE "KAPERDEK" OP EEN KLIP... DE STORM GAAT NU ALS OP BEVEL LIGGEN...
KIJK! DE RAT VERLAAT HET GALJOEN! KIJK!
WIJ WETEN WAT HET ZEGGEN WIL!
KOMAAN, MAATS! GEEN TIJD VERLIEZEN! NAAR DE SCHAT! JOKEI!
VOLGENDE WEEK:
DE HEKS SLAAT TOE!

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een poolexpeditie onder leiding van Serge Michaelovitch bereikt de Berenkaap waar zij wil overwinteren. Ten koste van levensgevaarlijke avonturen slaagt zij er in mondvoorraad op te doen bij de jacht op beren, muskusossen en andere pooldieren.

Nu eens aan de rimpelingen van het water, dan weer aan de machtige adem van enkele monsters die zich naar het pakijs richtten, kon men echter gemakkelijk vermoeden dat talrijke amphibieën zich verzamelden op de ijsbank, waar men geknars hoorde van de slagtanden waarvan zij zich bedienden om de omwalling te beklauteren of het doffe schuren van hunne dikke lederhuid op de hobbelige ijsschotsen.

Waarschijnlijk was de vergadering weldra voltallig, want plotseling steeg er een oorverscheurend concert van gejank of liever van hees geblaf op, waarbij de enen de anderen schenen te antwoorden.

De wind deed nu eensklaps het mistgordijn als een oprollend doek in de hoogte stijgen. Het eerst verscheen de zee, schitterend en doorschijnend, bezaaid met grote, langlijvige dolfijnen die rondom de sloep stoeiden. Vervolgens ontwaarde men de steile helling van de kristallen muur en ten slotte een brede, ongelijke, rotsachtige ijsvlakte vol kloven en barsten. Te midden van deze enorme blauwachtige tafel lagen dertig of veertig walrussen naast elkaar uitgestrekt. Hun geweldige borst steunde op vinnen welke hun tegelijk tot handen en tot voeten dienden. Zij hadden ronde koppen met krachtige kaken, voorzien van reusachtige gebogen slagtanden, en bezet met lange rechtop staande en stijve haren, zoals de knevel van een kat.

Dit leger van bronskleurige reuzen met hun tegelijk onrustig en dreigend uitzicht, maakte op Vera een werkelijke indruk van schrik. Het was dan ook niet zonder vrees dat het jonge meisje zag hoe de twee groepen jagers tegelijk vooruitrenden met uitgestoken lans of opgeheven knots, gereed om op de geduchte monsters los te slaan.

Bij de verschijning van de onbekende vijanden, wier kracht zij nog nooit hadden gevoeld, hadden de walrussen zich opgericht, in de onzekerheid of zij moesten vluchten dan wel zich verdedigen. De Russen gunden hun de tijd niet om te kiezen.

Met luid geschreeuw wierpen zij zich op de dieren en begonnen ze te slaan. De paniek, door deze onverwachte aanval veroorzaakt, verlamde vooreerst de kracht van de amphibieën. Weldra echter wekten de slagen en de verwondingen, in plaats van ze angst aan te jagen, hun woede op. De walrussen hieven allen te zamen een akelig gebrul aan, drongen in gesloten gelederen voorwaarts en beijverden zich om de rand van het pakijs te bereiken en zich daar in de zee te werpen. Aan het hoofd van hun jagers poogden Sokolief langs de ene, Maximof langs de andere zijde, hun de doortocht af te snijden; hun slagen noch hun kreten vermochten echter niet de onweerstaanbaar naderende lawine te stuiten. De walrussen wierpen de aanvallers omver en liepen over het lichaam van de onversaagdsten onder hen. De kapitein-adjudant kwam terecht in een barst, die gelukkig eng genoeg was om hem voor een onvermijdelijke verplettering te beschermen.

Danig in het nauw gebracht, liep Maximof het grootste gevaar, toen de matroos Yermak, die meer dan zijn gezellen aan dergelijke gevechten gewoon was, de ijzeren punt van zijn lans in de flank van het vreselijke dier plofte.

Zwaar gekwetst, slaagde de mannetjes-walrus er echter in het hout van de lans te breken. Terwijl hij de ijsblokken, die hij met zijn borstvinnen losrukte, om zich heen deed vliegen, plonsde hij daarna luidruchtig in de golven. De gehele troep volgde hem op de voet en liet niets anders achter dan brede sporen van bloed en de lijken van vijf dieren. Dit was reeds een prachtige buit, maar noch de jagers van Maximof noch die van Sokolief wilden er zich mee tevreden stellen.

De groep van Sokolief had inderdaad tot dan toe het grootste aantal slachtoffers gemaakt. Daarentegen behoorde de mannetjes-walrus aan de groep van Maximof, en zij hoopte stellig een volledige overwinning te behalen door de vangst van de gewonde oude walrus, welke in zijn flanken de harpoen droeg waaraan de kabel was vastgemaakt.

Weinig scheelde het echter of hun wedijver kwam hun duur te staan. Langs beide zijden waren de jagers in hun boot gesprongen en roeiden uit alle macht naar de plaats waar de kudde wilde dieren verdwenen was.

Met een lange bootshaak gewapend, had de Ostiak de lijn gegrepen waarvan het handvat op de golven dobberde. Hij haalde ze in om zijn buit zachtjes naar zich toe te trekken, waarna hij wel meende het dier met een lansstoot te kunnen afmaken.

Na een tiental minuten verscheen de gekwetste walrus inderdaad terug, doch niet om kalmpjes of vreesachtig de genadeslag te komen in ontvangst nemen. Razend, met woest rollende ogen en de lucht met geweld inademend, geselde hij met zijn voorpoten het water en stiet een zeer eigenaardig doordringend gebrul uit.

Bijna onmiddellijk begon het water rondom de boot te koken. Eerst verschenen brede ruggen aan de oppervlakte, daarna vertoonden zich langs alle zijden afzichtelijke koppen rondom de boot, welke door de monsters werd ingesloten. Zij deden de golven schuimen onder hun uitgezette borst en gingen tot de aanval over met open muilen, rechtop staande hoektanden als dreigende harpoenen of als vooruitgestoken lansen.

Wat vermocht een nietig bootje, waarvan de romp en het pantser slechts uit enkele repels caoutchouc bestonden, tegen een dergelijke aanval? De oude walvisvaarder had met een enkele blik het dreigende gevaar overschouwd. Hij deed de roeispanen, die tot niets meer konden dienen, inhalen en gebood aan al zijn lieden zich te wapenen met bijlen en lansen om de aanvallers terug te drijven. Intussen hield hijzelf en de mekanieker, alleen met hun geweren gewapend, de gevaarlijkste monsters tegen alvorens zij de boot konden bereiken.

Het volgende ogenblik begon het gevecht, een vreselijk gevecht waarin de losbrandingen van de geweren vermengd werden met het gebulk van de razende walrussen, het geschreeuw van de matrozen, het doffe geluid van de bijlen die op de ijzerharde schedels neerbeukten, het gekrijs van de stekende lansen die echter niet diep in het dikke pantser van de aanvallers konden doordringen.

Niettegenstaande het dreigende gevaar, voer Sokolief met zijn eigen boot zijn mededinger te hulp en stortte zich moedig in het heetste van het gevecht. Dit betekende een gewisse dood tegemoet gaan, maar deze overweging kon hem niet tegenhouden. Maar hij was reeds te laat. De oude mannetjes-walrus was uit het water gesprongen, dat purper gekleurd was door zijn bloed, had zich aan de rand van Maximof's boot vastgehaakt, een matroos gewond en in de flank van het broze vaartuigje een brede bres geslagen waardoor het zeewater bruisend binnengulpte.

Alles scheen verloren en niemand scheen nog te kunnen ontkomen... Maar juist op dat ogenblik ging aan de voorzijde van de sloep een drievoudig schot af en trof het monster in de borst, de enige kwetsbare plek van zijn gepantserde huid.

Het ijselijk gebrul dat de aanvoerder van de walrussen uitstiet terwijl hij achterover tuimelde, deed het gevecht plotseling ophouden. Het water werd met schuim bedekt, kolkende afgronden gingen open en de gehele troep vluchtte verschrikt de diepte in. Precies op hetzelfde ogenblik zonk de boot, die door de geweldige slagtanden was opengereten.

De sloep was echter reeds in de nabijheid. De matrozen sprongen in het water om ze al zwemmend te bereiken. Hun wapens en gereedschappen lieten zij in de steek. Alleen Maximof bleef rechtstaan op de reeds half gezonken boot en hief zijn geweer boven zijn hoofd. Hij weigerde zijn post te verlaten alvorens al zijn mannen gered waren. Sokolief kon hem nog met moeite oppikken toen het water hem reeds tot aan zijn middel reikte.

De kapitein-adjudant hield in zijn ene hand zijn geweer vast, in zijn andere een koord welke zijn bewegingen belemmerde. Men riep hem toe ze los te laten.

— Neen! antwoordde hij woedend.

Toen hij aan boord was begreep men de reden van zijn koppigheid: de koord hing vast aan de harpoen die Yermak had uitgeworpen.

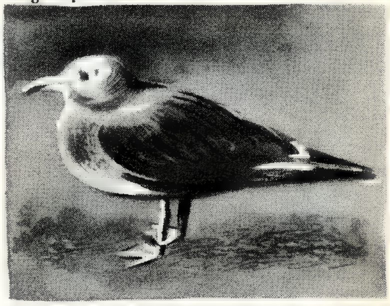

Verscheidene walrussen die tijdens het gevecht waren gedood, waren door hun eigen gewicht meegesleurd en in de diepte gezonken. Door de koord vast te houden, hield Maximof ook de buit vast welke de overwinning van zijn groep verzekerde en liever zou hij zelf gezonken zijn dan ze los te laten.

('t vervolgt.)

TOEKOMENDE WEEK :
TWEEDRACHT !

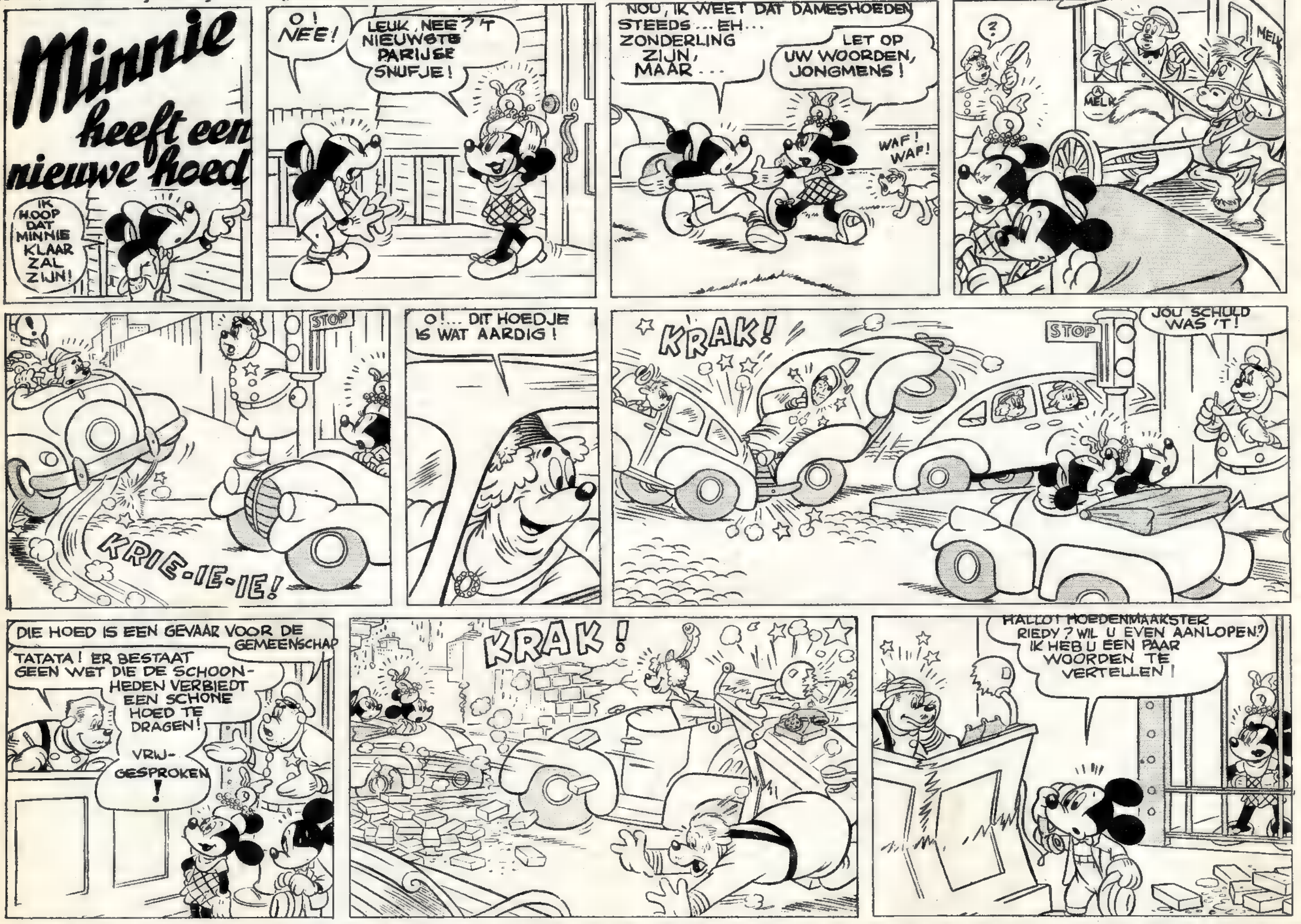

ONS COMPLEET VERHAAL

DONALD heeft het laatste woord

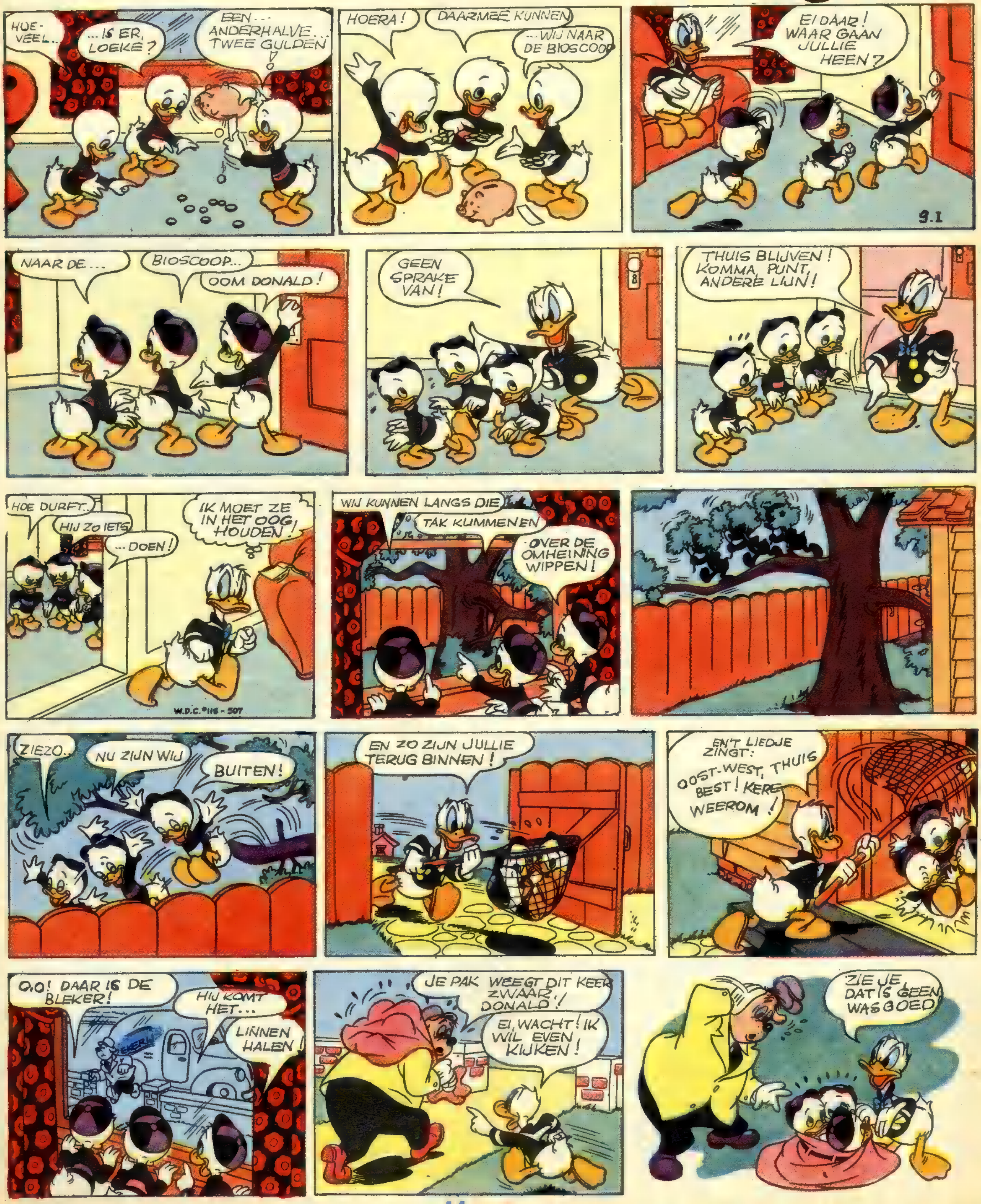

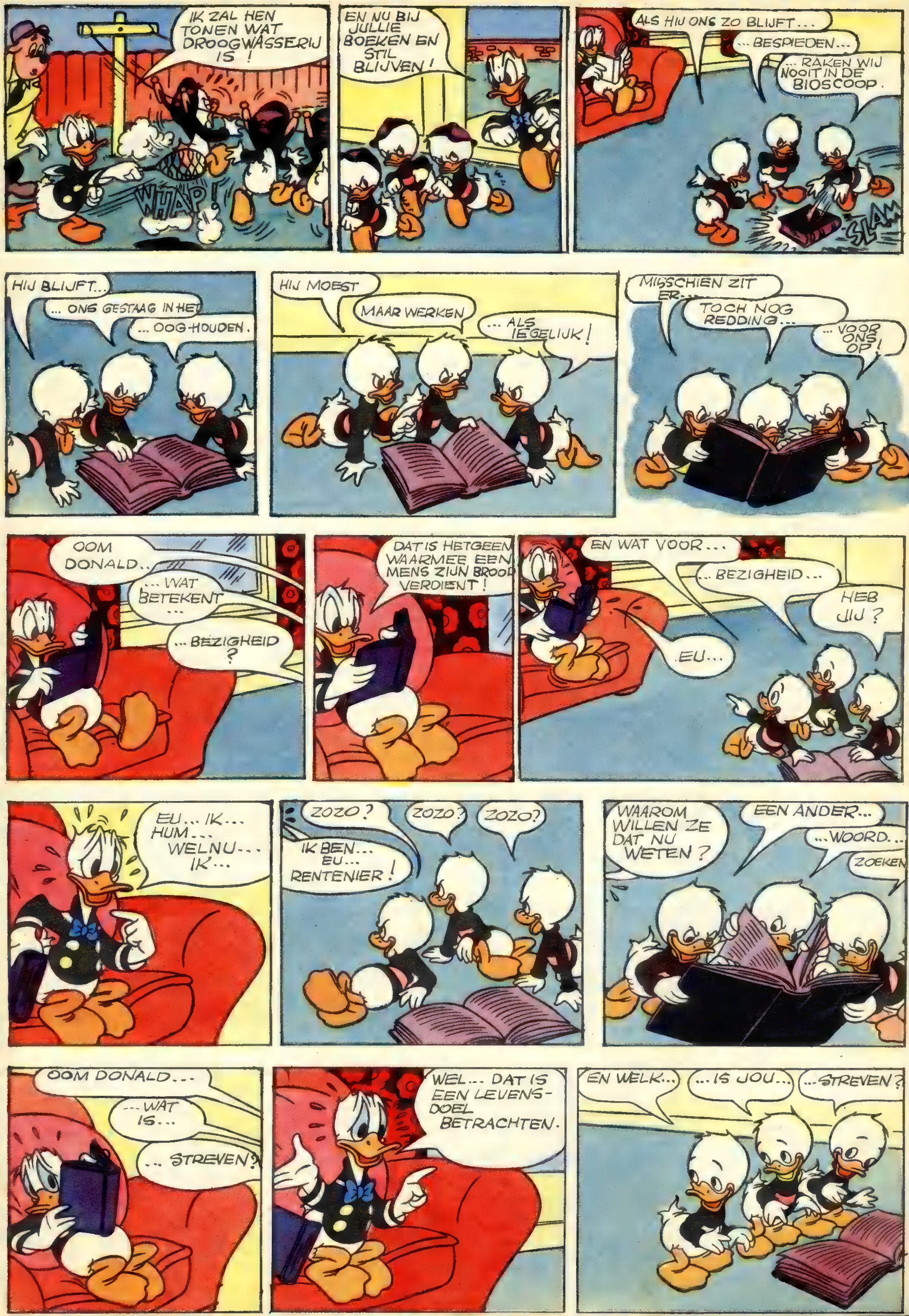
IK ZAL HEN TONEN WAT DROOGWASSERIJ IS !
WHAP !
EN NU BIJ JULLIE BOEKEN EN STIL BLIJVEN !
ALS HIJ ONS ZO BLIJFT...
... BESPIEDEN...
... RAKEN WIJ NOOIT IN DE BIOSCOOP.
SLAM
HIJ BLIJFT...
... ONS GESTAAG IN HET
... OOG-HOUDEN.
HIJ MOEST
MAAR WERKEN
... ALS IEDER GELIJK !
MISSCHIEN ZIT ER...
TOCH NOG REDDING...
... VOOR ONS OP !
OOM DONALD...
... WAT BETEKENT ...
... BEZIGHEID ?
DAT IS HETGEEN WAARMEE EEN MENS ZIJN BROOD VERDIENT !
EN WAT VOOR...
... BEZIGHEID...
HEB JIJ ?
EU...
EU... IK... HUM... WELNU... IK...
ZOZO ?
ZOZO ?
ZOZO ?
IK BEN... EU... RENTENIER !
WAAROM WILLEN ZE DAT NU WETEN ?
EEN ANDER...
... WOORD...
ZOEKEN
OOM DONALD...
... WAT IS...
... STREVEN ?
WEL... DAT IS EEN LEVENSDOEL BETRACHTEN.
EN WELK...
... IS JOU...
... STREVEN ?

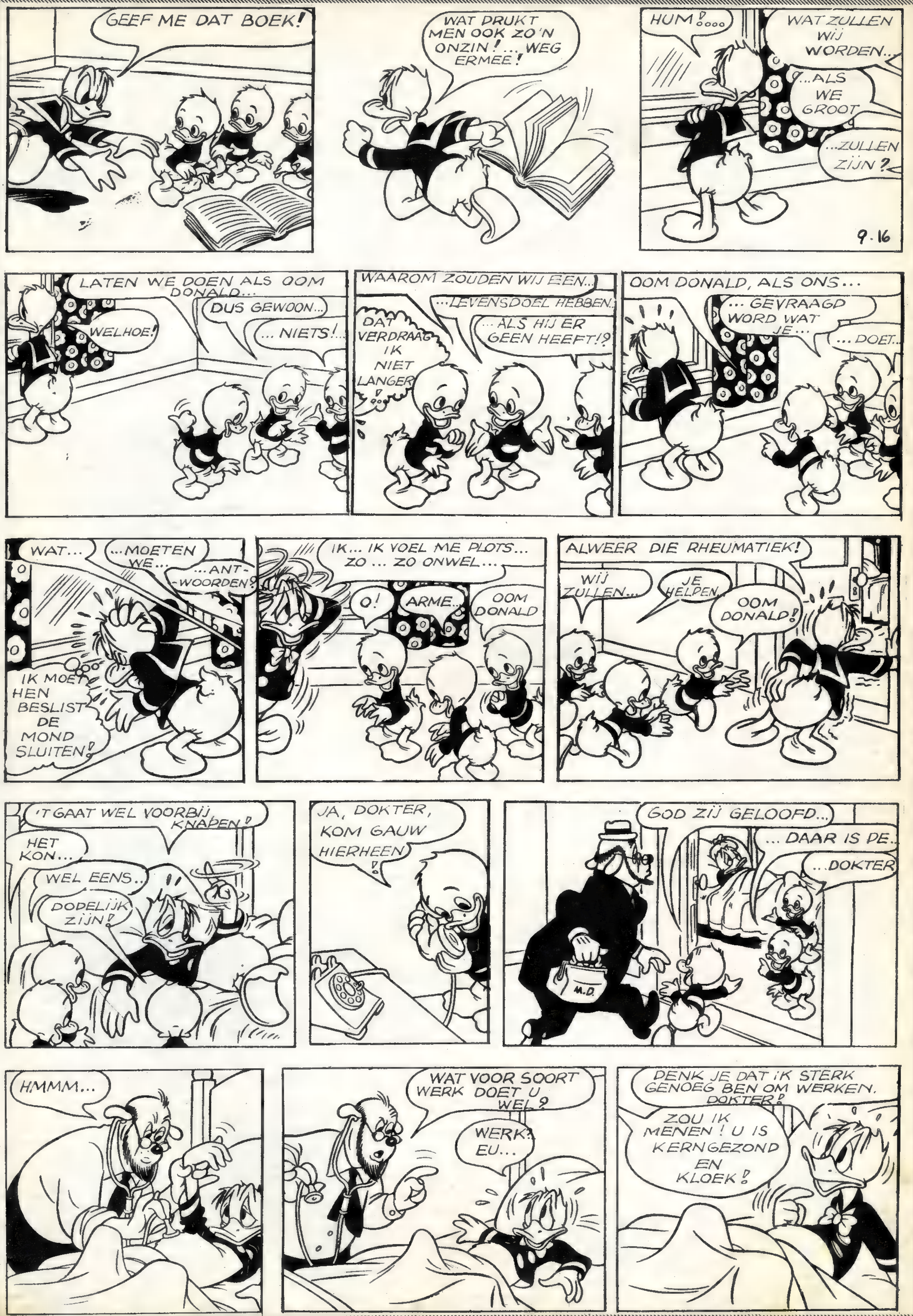
GEEF ME DAT BOEK!
WAT DRUKT MEN OOK ZO'N ONZIN!... WEG ERMEE!
HUM!....
WAT ZULLEN WIJ WORDEN...
...ALS WE GROOT
...ZULLEN ZIJN?
9-16
LATEN WE DOEN ALS OOM DONALD...
WELHOE!
DUS GEWOON...
... NIETS!...
WAAROM ZOUDEN WIJ EEN...
...LEVENSDOEL HEBBEN...
DAT VERDRAAG IK NIET LANGER!
...ALS HIJ ER GEEN HEEFT!?
OOM DONALD, ALS ONS...
... GEVRAAGD WORD WAT JE...
... DOET...
WAT...
...MOETEN WE...
...ANT-WOORDEN?
IK MOET HEN BESLIST DE MOND SLUITEN!
IK... IK VOEL ME PLOTS... ZO ... ZO ONWEL...
O!
ARME...
OOM DONALD
ALWEER DIE RHEUMATIEK!
WIJ ZULLEN...
JE HELPEN...
OOM DONALD!
'T GAAT WEL VOORBIJ KNAPEN!
HET KON...
WEL EENS...
DODELIJK ZIJN!
JA, DOKTER, KOM GAUW HIERHEEN!
GOD ZIJ GELOOFD...
... DAAR IS DE...
...DOKTER
M.D.
HMMM...
WAT VOOR SOORT WERK DOET U WEL?
WERK? EU...
DENK JE DAT IK STERK GENOEG BEN OM WERKEN, DOKTER?
ZOU IK MENEN! U IS KERNGEZOND EN KLOEK!

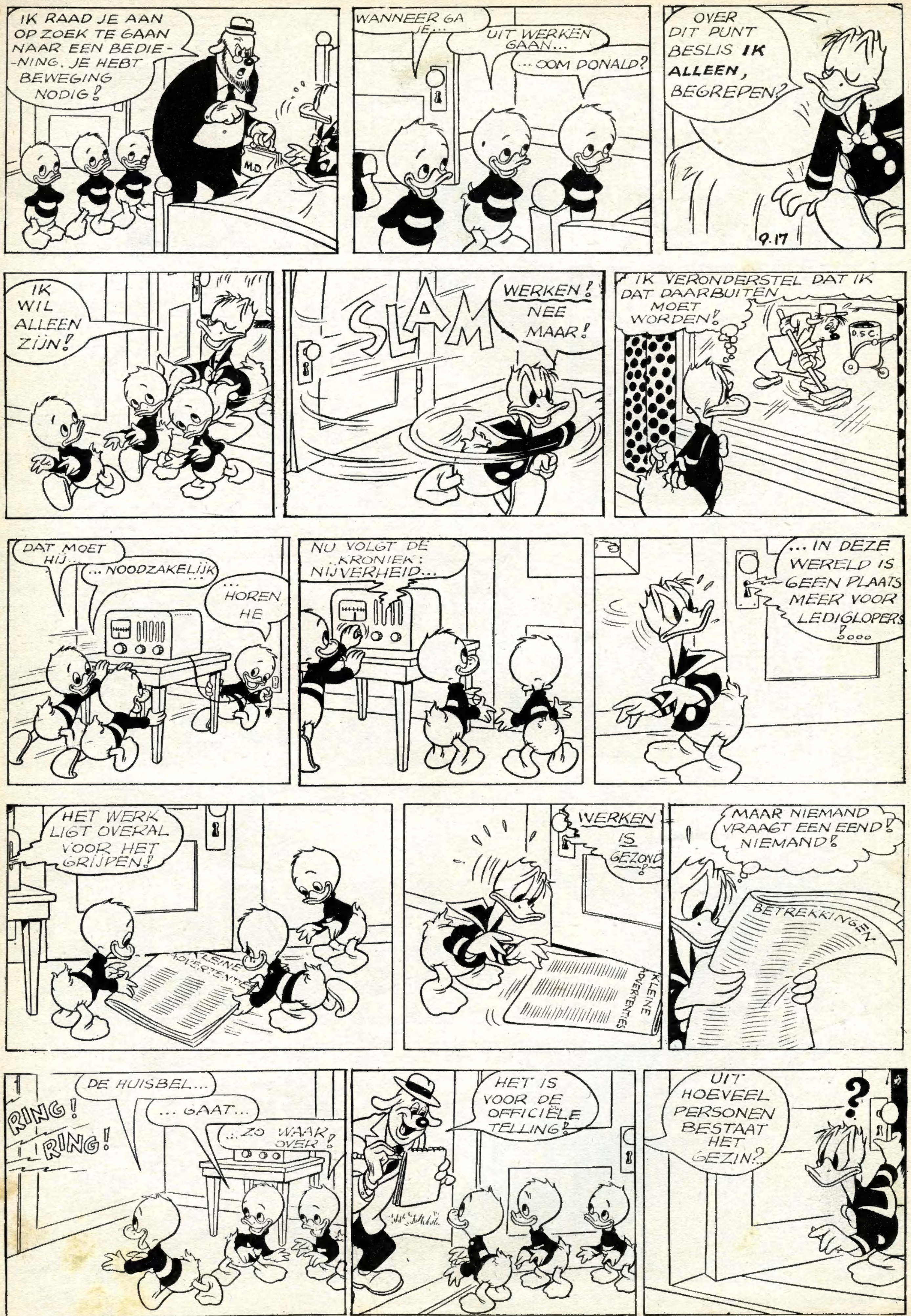

Lees verder p. 18

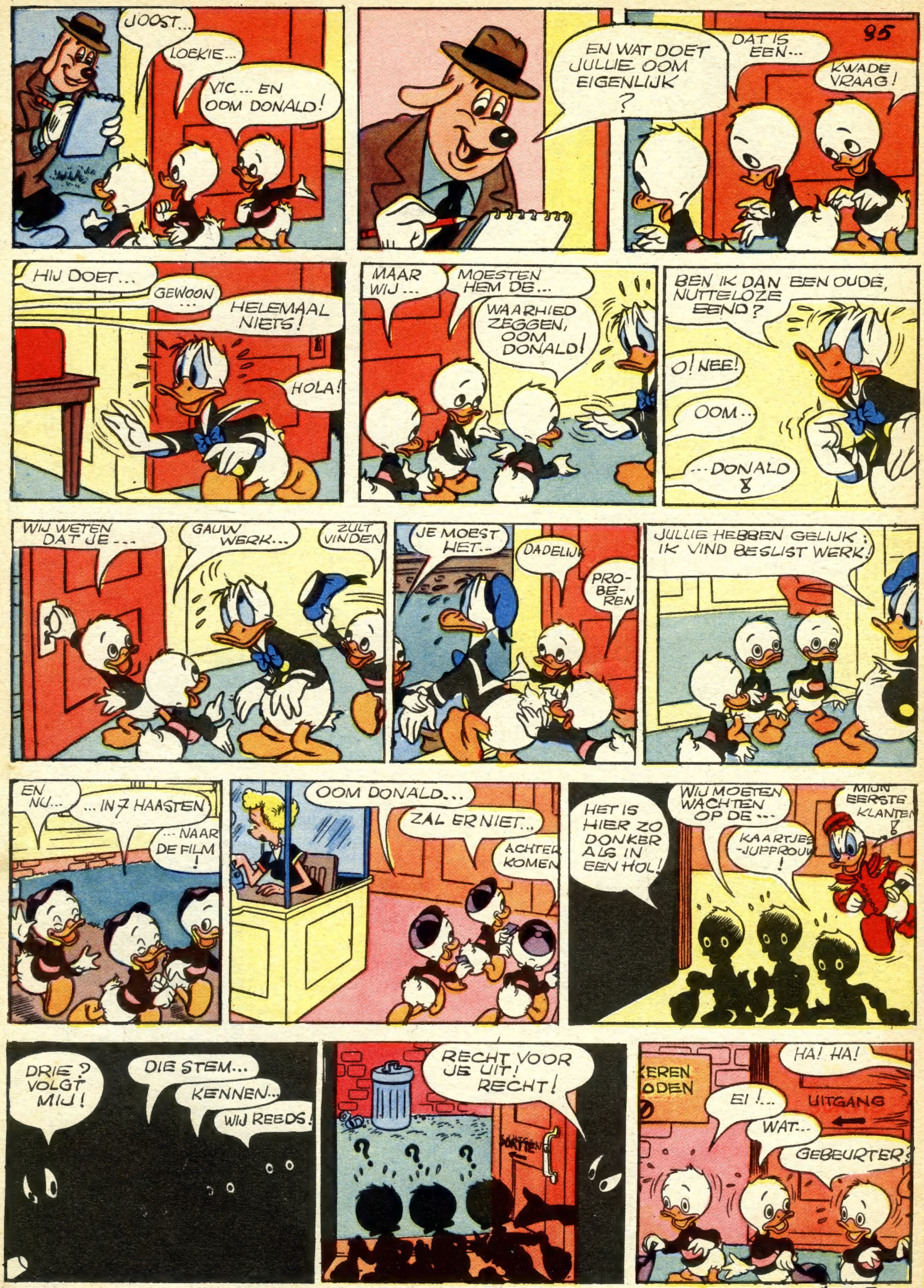

IN HET VOLGEND NUMMER : **DE GEZONKEN SCHAT.**

Einde

Aandacht ! De oplossing van deze zigzags staan in de derde kolom onderaan.

Wie weet het ?

1. Wie waren Wellington en Blücher ?
2. Van welk land is Mexico de hoofdstad ?
3. Waar ligt de vuurspuwende berg Etna ?
4. Wat is een « sequoia » ?
5. Waar wonen de Singalezen ?
6. Welk is de nieuwe naam voor Mesopotamië ?

****

Driehoeksraadsel

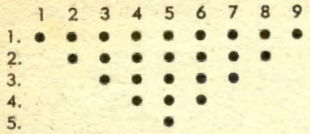

Van links naar rechts :
1. Kun je iedere week in Mickey lezen. — 2. Recht tot bollen. — 3. Kleine boot. — 4. Bergsoort. — 5. Klinker.

Van boven naar onder :
1. Medeklinker. — 2. Tegenovergestelde van « vloed ». — 3. Paard. — 4. Meisjesnaam. — 5. Met A vooraan een Portugese kolonie in Afrika. — 6. Insnijding. — 7. Bergsoort. — 8. Met B vooraan een lichaamszuivering.

Visitekaartje

De Donald-neefjes hebben tijdens de afwezigheid van hun oom het bezoek van een ambachtsman ontvangen. Deze persoon liet een visitekaartje achter. « De letters van mijn naam en die van de plaats waar ik woon vormen samen het beroep dat ik uitoefen ! » heeft hij bij zijn vertrek gezegd.

Wie helpt de neefjes van Donald bij het zoeken van het beroep van de bezoeker ?

Raad je ook mee?

1. Amsterdam begint met A en eindigt met E !... Hoe kan dat ?
2. Waarom draagt men kousen ?
3. Of ik ben groot of klein, ik blijf steeds een voet lang. Wie of wat ben ik ?
4. Waar groeit de beste wijn ?

LUCIFERS-PROBLEEM uit Nr 8 van MICKEY

Hiernaast de oplossing van dit zeer interessante probleem. Wie had ze gevonden ?

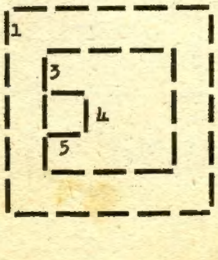

KRUISWOORDPUZZLE

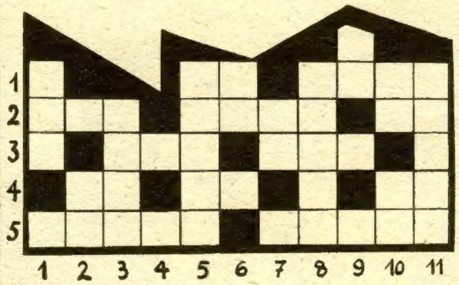

Van links naar rechts :
1. Pers. voornaamwoord - Waar de padvinders onder slapen. — 2. Deel van het oor - Meisjesnaam - Dubbele klinker. — 3. Groeiwijze - Nauw, smal. — 4. Afk. van « bijvoorbeeld » - Oude lengtemaat - Muzieknoot. — 5. Het spreekwooord zegt : « Eigen ... is goud waard ».

Van boven naar onder :
1. Werktuig van de schoenmaker. — 2. Uitroep van minachting. — 3. Komt uit de kraters. — 5. Aan een gevaar onttrokken. — 6. Afk. van « Eminentie ». — 7. Persoonlijk voornaamwoord. — 8. Zuster van vader of moeder. — 9. Lidwoord. — 10. Neen (Engels) - Muzieknoot. — 11. Kerkspits.

B	O	R	D			H	E	R	O
L	O	F		T	M		L	A	P
I	K		L	A	A	R		T	E
K		T	A	M	T	A	M		N
	A	R		A	T		A	F	
	S	A		T	H		A	N	
W		M	A	A	I	E	N		T
I	A		O	V	A	K		R	E
N	A	R		E	S		H	E	N
D	R	E	K			W	A	N	T

(Oplossing in nr 10)

Proef deze eens!

Een baron had een bediende nodig.

Na enige tijd meende hij een geschikt persoon gevonden te hebben. Hij vroeg hem naar zijn naam.

— Alexander Vanderschuren, zei de man.

— Dat is te lang. Ik zal u Sander noemen.

— En hoe is uw naam, mijnheer ? vroeg Sander.

— Petrus Wilhelmus van Koppenberg tot Schapenvel, antwoordde de baron statig.

— Dat is ook te lang, zei Sander. Ik zal u maar Pietje noemen !

★

— Zeg, Anna, ben-je tevreden in je nieuwe dienst ?

— Daar kan ik nog niets van zeggen. Ik ben er pas acht dagen. Voor 't ogenblik doen meneer en mevrouw nog net als ik : ze zijn heel beleefd.

EEN MICKEY-PROEFJE

De figuur hieronder stelt 7 stallen voor. Zoals je kunt merken is stal nr 4 leeg. In 1, 2 en 3 staan bruine paarden; in 5, 6 en 7 staan schimmels.

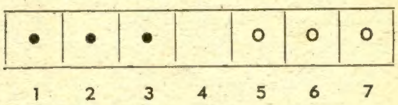

Het proefje bestaat nu hierin, dat de schimmels (5, 6, 7) in de plaats moeten komen van de bruine paarden (1, 2, 3). Dus moet je dit bekomen :

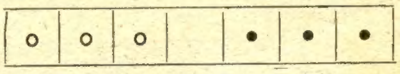

Er mag geen paard teruggebracht worden en evenmin mag er meer dan één stal worden overgesprongen. Doe het met knopen : zwarte of bruine voor 1, 2, 3; witte voor 5, 6, 7.

KAMRAADSEL

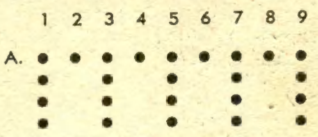

1. Wang. — 3. Roeispaan. — 5. Spreekorgaan. — 7. In elk bakkershuis. — 9. Vlijtig insect. — A = Versiersel voor de 25 December.

Oplossing van de ZIGZAGS

Wie weet het ? : Overwinnaars van Napoleon Bonaparte. — 2. Van Mexico zelf. — 3. Sicilië. — 4. Boomsoort. — 5. Ceylon. — 6. Irak.

Driehoekraadsel : Berenkaap - Bolgeld - Sloep - Alp - A.

Visitekaartje : Schoenmaker.

Raden : 1. Eindigt begint natuurlijk met E. — 2. Om de benen en voeten. — 3. Schoen of kloef. — 4. Wijn groeit niet, wel de druiven.

Rebus : Blaffende honden bijten niet.

Proefje der stallen : 3 naar 4; 5 naar 3; 6 naar 5; 4 naar 6; 2 naar 4; 1 naar 2; 3 naar 1; 5 naar 3; 7 naar 5; 6 naar 7; 4 naar 6; 2 naar 4; 3 naar 2; 5 naar 3; 4 naar 5.

Kamraadsel : Kaak - Riem - Tong - Oven - Mier - Kerstboom.

Spreekwoord-rebus

In een rommelkast ontdekt snuffeltje Pluto een tekenraadsel. Wat die rebus eigenlijk voorstelt, dat gaat boven zijn nederige hondenverstand. We hebben hem gezegd : « Pluto, beste jongen, daar zit een spreuk in verborgen ! » Maar Pluto zoekt al een hele week !... Zonder er wijs uit te raken ! En jij ?... Kan je 't ontcijferen ?

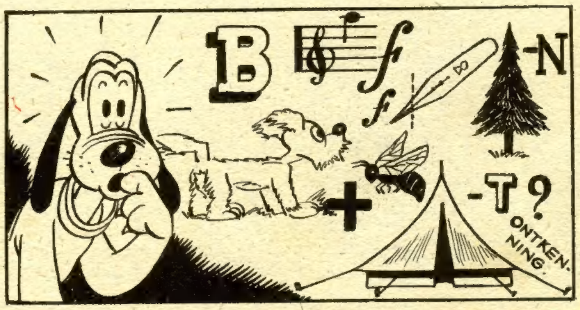

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel